

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4051

гр. София, 19.05.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в закрито заседание на 19.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

като разгледа дело номер **1299** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 248 ГПК, във връзка с чл. 144 от ГПК.

С Решение № 1748/17.03.2022 г. по адм. дело № 1299/2021 г. по описа на АССГ, III отделение, 60-ти състав съдът е отхвърлил жалбата на [фирма] срещу Решение № 630/9.4.2019 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП, в частта, с която е потвърден ревизионен акт №Р-22221018002184-091-001/24.01.2019 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП – С., с която част са установени задължения по Закона за данък върху добавената стойност за данъчни периоди от м. 04.2013 г. до м. 06.2013 г., от м. 08.2013 г. до м. 12.2016 г., м. 04.2017 г., м. 05.2017 г. и от м. 07.2017 г. до м. 01.2018 г., общо в размер на размер на 122 000,00 лв. главница и 40170,58 лв. – лихви за забава.

По делото е постъпила молба от 04.04.2022 г. от процесуалния представител на жалбоподателя, с която се иска да бъде изменено постановеното по делото решение, като бъдат измени присъдените разноси на ответника, поради направено възражение за прекомерност. Счита, че не следва да се присъждат разноси за две инстанции.

В законоустановения срок е постъпил и отговор от директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – при ЦУ на НАП – С., според който молбата е неоснователна.

Съдът намира, че искането е допустимо по чл. 248, ал. 1 от ГПК - като подадено в срок и от надлежна страна. Разгледано по същество е и неоснователно.

В Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения

– чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредбата е предвидено за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела с определен материален интерес минималното възнаграждение да е 3530 лв. плюс 1 % за горницата над 100 000 лв.

По делото е присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 8 327, 70 лв. за две инстанции.

В хода на съдебното производство от процесуалния представител на жалбоподателя е направено възражение за прекомерност на юрисконсултското възнаграждение. Съдът намира същото за неоснователно предвид фактическата и правна сложност на делото. Не е налице несъответствие между размера на претендираното възнаграждение и осъщественото процесуално представителство, съгласно Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Неоснователна са и доводите за недължимост на разноски за производството пред Върховния административен съд. Отговорността за разноски винаги следва да се понесе от страната виновно създала предпоставките за образуване на производството, каквото се явява дружеството [фирма], поради което законосъобразно са присъдени разноски за две инстанции.

По горните съображения и на основание чл. 248, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ молбата на [фирма] за изменение на процесното решение в частта на разноските.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: